

Oratio Anniversaria
HABITA IN
AMPHITHEATRO
Collegii Regalis
MEDICORUM LOND.

IN LAUDEM

Benemeritorum & Benemerentium

DE

MEDICINA,

Die xix^o OCTOBRIS, Anno 1719.

LONDINI:

Apud S. BUCKLEY in *Amen-Corner.*

1184 v. 11.

10

H. Pellet.

Statio Universitatis

LIBRARI

AMPHITHEATRO

Collegii Regalis

MEDICORUM

IN LAUD

LONDON

Printed by J. B. in the Strand

PRÆSIDI
ILLUSTRISSIMO,

NEC NON

COLLEGIS SUIS
ORNATISSIMIS,

ORATIUNCULAM HANC
Eorum hortatu nimis quam benigno,

In Publicum editam,

Ea qua par est Reverentia,

D. D.

THO. PELLET.

PRAESIDI
ILLUSTRISIMO
NEC NON
COLLEGIS SUIS
ORNATISSIMIS
ORATUNCULAM HANC

Forum hortatu nimis quam benigno,

In Publicum editam,

Es qua par est Reverentia,

D.D.

THEO. PELLER.

EX omnibus Majorum nostrorum In-
stitutis; (*Auditores Spectatissimi*)
veterustissimus est iste mos, quo De-
functorum Manibus parentamur,
eorum egregia Facta statis temporibus recense-
mus, Nominaque debitis prosequendo laudi-
bus ab oblivione & Hominum silentio vindi-
camus. Et hoc quidem Illi insigni quâdam
Pietate sanxerunt, ut suis Virtuti Honos tan-
dem tribueretur, & ut Posteritas tardè licet gra-
ta extinctos amaret quos vivos oderit. Vitu-
peria scilicet & Laudes, Odia & Amores Super-
stitum ad tenebrosas illas Defunctorum sedes
pertingere, & Simulacra ista Corporum inania
nescio quâ Lætitiâ permulcere, aut Tristitiâ per-
cellere existimantur. Verùm enimverò longè
B aliter

aliter sentiunt Medicorum Filii, neque facile credunt id Manes curare sepultos, quibus nihil indigere summa est Opulentia, nihilque nobiscum commercii habere summa Foelicitas. Cùm igitur hunc morem laudatissimum revocaverit HARVÆUS noster, & Oratorem suum jusserit benemeritorum de hac Societate memoriam quotannis renovare, id secum statuiffe videtur, nihil tantùm Juniorum animos excitare ad illustrium factorum imitationem quantum Antecessorum Encomia, nihil tantum progredientibus lucis afferre quantum graduum vestigia, quibus Illi olim ad Cœlum affectabant viam.

Nam dum Illustrium Virorum præclara Facta & Inventa in luminis oras tanquam ab interitū reducuntur, & Eorum vitæ tanquam speculū Tyronibus sistuntur, paulatim affinescunt animi infirmiores rebus arduis, Virtutisque amore incenduntur. Ita enim Naturâ comparati sumus omnes, ut facile laudemus quod probamus & quod laudamus amulemur.

Primum uti ordine ita meritis Virum præclarissimum Vobis ob oculos pono THOMAM LINACRUM, omnimodâ eruditione refertum, & qui in sæculo ab interioribus literis abhorrentissimo tanquam novus Sol affulsit, & densissimas Ignorantiæ tenebras lumine nuper nato perfudit. Medicinam Ille jam diu à multis retrò sæculis incultam, situ & squalore obductam, turpi relligione deformatam, & in angulo Monasterii latitantem invenit, eductamque munificentissimo omnium Regum HENRICO Octavo commendavit, Qui non modò statim eam pristino Nitore restitui, sed & in avitâ Cathedrâ collocari jussit, eamque privilegiis insignibus munivit & doctissimis cinxit satellitibus, qui eam perpetuò protegerent & in melius refectam Posteris traderent, ne fortè in Cœnobia Nebulonum indoctissimorum rursus abduceretur.

Legibus insuper optimè excogitatis Successores suos obstringi curavit Vir prudentissimus, in quibus non tantum Doctrinæ eorum & Sapientiæ habetur ratio, sed & quicquid ad Morum

urbanitatem & Consuetudinis elegantiam pertinet præcipuè inculcatur. Sodalitia etenim Doctrinâ & Ingenio famæ celebritatem acquirunt, mutuâ autem Concordiâ & Obsequio æternitatem. Hisce institutis, hisce fundamentis acceptum referre debemus, quicquid aut Etas præterita ad perfectionem Artis medendi contulit, aut præsens conferre studet: Et tanta fuit Proavorum nostrorum industria, tanta pulveris & solis patientia, ut in animo nihil prius habuisse videantur quàm ut, Parentum more indulgentium, suis Sudoribus nostros redimerent, & nobis Hereditatem omni præstantiorem suorum factorum gloriam relinquerent. Quid enim Vobis memorem quanta accepit Incrementa intra hosce Parietes Res Anatomica, quot nova Medicamenta Ars Chymica suppeditavit, vel quantum sub auspiciis hujus Collegii floruit Botanica? Nusquam utilius animas efflârunt bruta animalia quàm sub cultro GLISSONI, WHARTONI, HARVEI, aliorumque, quorum inventa singula si commemorare & pro meritis prædicare in animum inducerem, vereor ne me prius & dies & latera & vox deficerent.

Olim

Olim per multa retrò sæcula, Jecur ab omnibus qui rebus Medicis studuerunt, Sanguificationis Organum habebatur, neque Corporis Humores, antea quàm sinuosos ejus Mæandros pertransierint, vel Nomen vel Colorem vel Consistentiam Sanguinis habere censebantur. Hæcce furtiva privilegia ademit GLISSONUS, & vicissim veras ejus functiones detexit, & Bilem splendidam excoquendi partes ei demandavit, unde Ciborum Digestio facilior redditur, & Hominum ingenia acutiora. At at! quanti luctus, quantæ miseriæ istum hominem manent, cui Jecur nimis turgescit, & quem Bilis flumina inundant! Quot bella geret! quot lites movebit! quantis in angustiis & periculis versabitur! Ecce ille ter & ampliùs, cujus Bilem temperat Pituita, Ingenium Prudentia.

WHARTONUS mirâ perspicacitate investigavit cæcas Humorù officinas, quâ demum arte cibum in ore irrigamus, è quibus fonticulis fluit Sudor, unde Lacrymis suppetit humor,

mor, quo modo Cerebrum per argentea Nervorum fila spiritus animales propagat, quorum ope, gaudio & ^emotu, dolore & voluptate afficimur, prout variae rerum externarum imagines sese offerant & sensus impellant.

Denique circa initium sæculi præteriti Vir celeberrimus GULIELMUS HARVÆUS velut novum Sidus inter Anatomicos emicuit, & non tantum sibi famam cum Sanguinis motu duraturam, hoc est immortalem, adeptus est, sed & huic Societati cujus fuit Sodalis longè præclarissimus suorum inventorum gloriam & decus æternum reliquit. Et ne quid deesset Principis Anatomicorum fortunis, simul ac Orbi literato innotuit Sanguinem non amplius in Artubus & partibus Corporis Musculosis disperdi, sed in gyros moveri & ad caput fontis unde fluere incepit redire, Calumniatores expertus est quos sperabat Fautores, ac veluti ferarum ille Domitor pro laudibus invenit Invidiam. Verum hi homines posteaquam nihil profecerint futilibus & vanis argumentis quibus rei veritatem nequicquam impugnabant, hoc tandem

tandem effecere, ut non tantum omnes firmis innixi rationibus verum esse agnoscerent, sed & Autori inhonesta, indigna, inclementia passo, inventum suum prorsus asserere satagerent : Usque adeo sibi ipsi infesta Invidia benemerentium famam adauget, & opimas res opimiores facit. Tum vero incredibile est quantum emolumenti ex hoc nobili invento Medicinæ Professoribus accessit, qui tandem post bis mille annos didicere parum aut nihil referre quâ parte Corporis, ad dextram aut sinistram, suprâ aut infrâ minuatur sanguis, modò minuatur.

Atque hoc modo controversia tot sæculorum fœliciter dirimebatur, & deliramenta Medicantium cessavere quibus ægrotantes plectebantur Achivi dum Illi in partes diversas ibant, & Pleuritidem exardescere quam indocte restringi mallebant. *Non mihi si linguae centum sint oraque centum*, Huic egregio Viro satis pro meritis laudes rependere possim, Qui primus omnium Mortalium docuit

Hæc innotuit manibus Provorum nostrorum
 & præterea magis Hæc innotuit manibus nostrorum
 Quia

*Quâ ratione Cibi concocti lacteus humor
Declivis fertur, donec per cæca viarum
Labatur tacitis in stagna argentea rivi.*

*Inde per angustum tendens iter, ostia lævi
Pectoris evadit, venamq; irrumpit apertam,
Sanguine miscendus, motuq; rubescere discit.*

*Tum voluendo ruens per dextri limina cordis
Pectoris irrigui gelidas adlabitur auras.*

*Floridus inde redit lento per devia passu,
Exultatq; fores cordis pulsare sinistras.*

*Nec mora per totum trepidat se didere corpus
Extremosq; artus, unde impete fertur in orbem,
Purpureos voluens sua per vestigia fluctus.*

*Quoq; modo vitæ molecula prima capeffit
Paulatim vires, hominisq; adipiscitur auctus.*

*Hasce inferias manibus Proavorum nostro-
rum, & præsertim magni HARVEI, æquum
est.*

est quotannis afferre, Qui nos tam egregiè illustrare, ornare, ditare. Sed ut verum fatear, nihil tantoperè auget famam Majorum nostrorum ac suorum Successorum virtutes, quibus Illi (veluti parentes ab egregiâ propagine) illustriores redduntur, & quasi reviviscere videntur. Quibus ergo præconiis, quali solennitate venerabimur eorum memoriam, cum inter nostros numeramus tot Viros celeberrimos, qui præeuntium vestigia felicissimâ premunt diligentia? Qui LINACROS & CAIOS eruditione, HAMEIOS munificentia, HARVEIOS sagacitate, MAYERNIOS divitiis æquipatere, vel etiam superare contendunt: Qui hosce parietes non ampliùs fordescere sinunt: Qui hæcce lacunaria Aranearum & Vespertilionum latibula immunda perfundunt nitore, & subsellia hæc haud ita dudum Desidiæ & Segnitiei pulvinaria hominum frequentia curiosorum stipata reddunt: Quorum denique sub auspiciis Medicina senectam suam exuere & rursus juvenescere videtur, dum omni festinatione coquuntur Herbæ, Lapides contunduntur, Olea exprimuntur, Balsama parantur in Aegrorum solatium & levamen.

men. Verùm me monet vestra omnium insignis modestia ut mihi temperem, ne dum ego met in vestris laudibus magnoperè mihi placeo Vobis molestus sim, & ne importunitate meâ Vobis tedium pariam, dum mihi brevis esse videor. Liceat mihi intereâ Vobis gratulari quòd in vestrum Ordinem & Collegium nuper cooptâstis Virum non magis Sanguinis nobilitate quàm Virtutum splendore clarum: Qui in ostro Regum natus Medicorum purpuram induit, ne quid titulis suis & insignibus avitis deesset, ne nobilissimi Ordinis *Periscelidis* Eques non esset simul Collegii Medicorum *Londinensium* Socius. Hinc mihi fas est vobis quàm maximam prosperitatem augurari, Reipublicæ diuturnitatem. Enimverò maximè æquum est Respublicas florescere ubi vel Viri nobiles Medicinam faciunt, vel qui Medicinam faciunt nobilitantur. *Neq; ullâ re propius ad Deos accedunt Homines quàm salutem Hominibus dando.* Nihil jam restat quàm ut vos omnes adhorter, ut pergatis facere quod jam facitis, ut Miseris opitulemini, Aëgris succurratis, Languentes reficiatis, Paci consulatis, Litigia verò & Controversias

versias inanes iis relinquatis quorum interest tumultuari, vexari, turbari.

Denique, ut ex more finem faciam, Deum Optimum Maximum obnixè rogo ut Vobis det salutem perpetuam, Civibus nostris morbos sanabiles, & huic Cathedræ Oratorem, qui olim tanto habeat in honore memoriam vestram, quanto Ego Vos viventes prosequor.

veritas innotescit de reliquias operum innotescit
transmittunt veritas tunc illi
Dignitas ut ex more faciem faciat Deus Op-
timum Maximum ob id rogo ut Nobis de-
lucum puritatem Civibus nobis moribus san-
biles de hac Cathedra Oratorum qui omni-
tatis habeat in honore memoriam vestram
quanto Ego Vos viventes precor.

